

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nadvojvoda Albreht †.

Bridka žalost je prešinila vse avstrijske narode: izgubili so najslavnejšega svojega vojskovodjo, odličnega člana vladajoče cesarske rodovine, maršala nadvojvoda Albrehta, ki je včeraj v visoki starosti umrl v prijaznem Arku, od koder je zrl njegovo oko na bližnjo lombardsko planjavo, na mesta, kjer je z orožjem v roci v dneh nesreče rešil čast avstrijske vojske in si priboril svetovnoslavno ime.

Rodil se je nadvojvoda Albreht dne 3. avgusta l. 1817. na Dunaji kot sin nadvojvode Karla, velikega vojskovodje, ki je Napoleona I. premagal pri Aspernu. Nadvojvoda Albreht je bil vzgojen za vojaka in je vstopil v vojaštvo l. 1837. Tri leta pozneje je bil imenovan generalom in 11. avgusta 1843. l. podmaršalom.

Ko je nastala l. 1848. vojna s tedanjim Pijemontom, šel je nadvojvoda Albreht z Radecim in v bitki pri Santa Lucia dne 6. maja — dasi ni bil zapovednik — si s svojo hladnokrvnostjo pridobil spoštovanje cele vojske, ki je v njem spoznala pravega vojaka. S svojo trezno sodbo v vseh kritičnih momentih je pokazal znamenito nadarjenost ter si pridobil toliko avtoriteto, da se mu je decembra meseca 1848. l. poverilo vodstvo prve divizije voja generala d'Aspre.

Ko se je zopet začel boj, je nadvojvoda Albreht opravičil izkazano mu zaupanje, tako pri forciranem prehodu čez reko Ticin pri Paviji, kakor v mali bitki pri Gravelionu dne 20. marca, zlasti pa dne 21. marca pri Mortari, kjer je z malim krdelom premagal 16.000 mož broječi voj sovražnika, še bolj pa v bitki pri Novari dne 23. marca.

V hipu, ko je bila nevarnost splošna in velika, je nadvojvoda Albreht z občudovanja vredno hladnokrvnostjo odredil potrebne dispozicije in zadrževal sovražno vojsko. Njemu gre zasluga, da v tisti bitki avstrijska vojska ni izgubila važne pozicije, dasi je bila pijemontsko krdelo šestkrat močnejše od nadvojvodovega.

Tudi na nadaljni razvoj cele bitke je nadvojvoda s svojo divizijo izdatno uplival. Zavaroval je levo krilo in pripomogel tako, da je divizija generala Lihnovskega zamogla novič naskočiti sovražnika in ga prepoditi iz dobro utrjene pozicije v mestu.

Nadvojvoda je vodil na pomoč došle batljone osebno proti sovražniku in ko se je ta jel umikati, šel je s svojo vojsko za njim do Bikoke.

Nadvojvodi Albrehtu gre zasluga, da je mogel drugi 16.000 mož broječi voj avstrijski se šest ur ustavljati pijemontski vojski 50.000 mož, da so prišli drugi avstrijski voji na pomoč in odločili bitko, pri kateri so se posebno odlikovali slovenski vojaki.

Za ta svoja dela je bil nadvojvoda Albreht odlikovan s komanderskim križem reda Marije Terezije in z vojaškim zaslužnim križcem.

Dne 12. septembra 1851. je bil nadvojvoda Albreht imenovan zapovednikom III. voja in zajedno vojaškim in civilnim guvernerjem na Ogerskem, dne 4. aprila 1863. pa feldmaršalom.

Ko je nastala l. 1866. vojna s Prusko in z Italijo, poverilo se je nadvojvodi Albrehtu vodstvo avstrijske vojske, poslano zoper Italijo.

Nadvojvoda Albreht je začetkom junija sklenil prijeti najprej vojsko, kateri je stal na čelu sam kralj Viktor Emanuel. Proti tej laški armadi je peljal skoro vsa svoja krdela in pustil le toliko vojsko v starih pozicijah, da je mogla opazovati italijansko južno armado generala Cialdinija.

Bitka pri Kustoci je v živem spominu vsem avstrijskim narodom, ta bitka je dokaz osposobljenosti naših vojakov in genijalnosti umrlega nadvojvode. Vohuni so sporočili nadvojvodi, da se laška vojska pripravlja preko račiti reko Mincio. Dne 24. junija jo je nadvojvoda od strani prijel in popolnoma pobil.

Dne 25. junija se je nadvojvoda pripravil, da se loti Cialdinijeve vojske, a do bitke ni prišlo, ker se je Cialdini umaknil, čim je bil kralj poražen.

Na severu pa ni bila sreča naši vojski mila. Osrednji vojni svet je sklenil, n j se večji del južne vojske pošlje na Češko proti Prusom. Da se vojska pripravi za pot, se je nadvojvoda ognil novi bitki. Pomnožil je posadko beneških trdnjav, poveril obrambo Tirolske generalu Kuhnmu in sam šel na Dunaj, da prevzame vodstvo cele vojske.

Tekom dvanajstih dnij je nadvojvoda koncentroval poraženo severno vojsko pri Olomucu in večji del južne vojske za Dunavom, mej Požunom in Dunajem. Zbranih je bilo 200.000 mož z 800 topovi in to je največ uplivalo na sovražnike, da so ponudili mir.

Komaj se je s Prusko sklenil začasni mir, je nadvojvoda z isto naglostjo koncentroval 130.000 mož s 435 topovi ob Soči, začel 11. avgusta ofenzivo zoper laško vojsko in dosegel začasni mir na podstavi pogojev, katere je določila naša država.

S temi genialnimi operacijami je nadvojvoda dosegel, da se je vojna hitro končala in da so se dosegli častni pogoji.

Po končani vojni je bil imenovan nadvojvoda zapovednikom cele avstrijske vojske, l. 1869 pa, po uvedanju dualizma, nje generalnim nadzornikom.

Od tedaj je nadvojvoda posvečeval vse svoje sile reorganizaciji avstrijske vojske in kakor si je pridobil kot vojsko odja nepozabnih zaslug, tako tudi kot organizator.

Poročil se je nadvojvoda Albreht dne 1. maja 1844. l. s hčerjo bavarskega kralja Ludovika I., s princezino Hildo, katera je umrla dne 2. aprila 1864. Izmej otrok živi samo princezinja Marija Terezija, soproga vojvode Württemberskega.

Nadvojvoda Albreht je že na jesen bo lehal. V Arku, kamor je šel vsako leto prezimit, se je prehladil, dobil pljučnico in za nekaj dnij izdihnil plemenito svojo dušo.

Kompromis mej štajerskimi konservativci in liberalci.

Naš list je že večkrat se izrekel, da nemškim konservativcem ne smemo slepo zaupati. Podpirajo nas ne iz prepričanja, temveč jedino iz političnih ozirov. Ko se razmere premene, pa bodo stopili v

borbo proti nam. Ravno zaradi tega smo pa mi vedno zmatrali za neumestne napade proti zastopnikom češkega naroda, ki so že kot vneti Slovani nam v narodnih ozirih zanesljiva opora.

Da je naša sodba o konservativcih bila prava, se je videlo že tedaj, ko so prelomili dano besedo, da le Slovenci ni bilo treba voliti v deželni odbor. Tako baš po njih krivdi Slovenci nimamo zastopnika v štajerskem deželnem odboru.

Še jasneje se je pa to pokazalo minoli petek. Našim čitateljem je znano, na kako stališče so se liberalci in nemški konservativci postavili v štajerskem deželnem zboru. Po svoji surovosti so spravili Slovence iz deželnega zbora. Celo glasilo konservativcev samih je priznavalo, da tako postopanje ni bilo najmanj umestno. To vse pa ni odvrčalo štajerskih konservativcev, da ne bi bili jeli se pogajati z največjimi nasprotniki našega naroda, da nam Slovincem prilože novo zaušnico.

Karlon je najprej stavil sam neki predlog jako dvomljive vrednosti, ki je imel namen, Slovence spraviti v deželni zbor, hkratu pa vprašanje o celjski gimnaziji zavleči vsaj do novih državno-zborskih volitev. Potem je pa stopal v dogovor naravnost z dotičnim dr. Kienzlom, ki je s svojim, ves slovenski narod žalečim predlogom toliko potrpežljive štajerske slovenske poslance spravil iz deželnega zbora. Že to pogajanje samo na sebi mora vzbujati sum. Dogovorili so potem konservativci in liberalci resolucijo, da naj se vlado pozove, da pri rešitvi vprašanja o osnovi dvojezične celjske gimnazije in sploh pri naredbah o premeni v stanji srednjih šol na Štajerskem v vsakem posameznem slučaju pri poizvedovanji o kulturnih in vzgojevalnih potrebah postopa z ozirom na deželno šolsko oblastvo, ki pozna krajevne razmere. Ozira naj se vlada pri tem, da bodo učni zavodi dobro napredovali in da se s tem, da se Slovincem ustreže, ne bode motil narodni mir.

Če to resolucijo ogledamo, moramo pač reči, da se hoče le prepričati osnova dvojezične gimnazije v Celji, ali vsaj zavleči. Deželni šolski svet štajerski je naši narodnosti malo prijazen. To je pokazal že nebrojnokrat in tudi štajerskim konservativcem j to dobro znano. Že naprej lahko rečemo, da bode deželni šolski svet poročal na Dunaj, da ta gimnazija ni potrebna, da bi se z njo ne koristilo prebivalstvu. O tem ni treba nobenih poizvedeb, deželni šolski svet ima že svojo sodbo narejeno. Sicer je pa konjsko kopito zlasti v tem, da se govori o poizvedavanji. Budgetna debata je pred durmi in sedaj ni več časa za nobeno poizvedovanje več. Jasno je torej, da se hoče stvar le zavleči. Posebno je pa klasičen odstavek, da se naj ne moti deželni mir. Tu je izraženo popolnoma načelo štajerskih in koroških nemških liberalcev. Koliko se je zlorabljal že ta narodni mir. Le pomislite, da se s tem daje južnoštajerskim Nemcem v roke orožje proti slovenski gimnaziji. Reče se jim, le pokažite, da je dvojezična gimnazija nevarna narodnemu miru, le demonstrirajte, kričite, pa bomo že skrbeli, da se Celje s tako gimnazijo ne omadežuje. Naravnost čuditi se moramo, da konservativna stranka priporoča predlog, kateri utegne prouzročiti prizore, kakeršne smo videli v Istri.

Štajerski deželni zbor nima odločevati v tem vprašanji, a z resolucijo se skuša vplivati na Hohenwartov klub, da bi stvari z vsem svojim vplivom ne doganjal. S tem je pa pokopana Celjska gimnazija za to postavodavno dobo, kaj bode pa v bodoče, pa nobeden ne vé. Toliko moramo reči, da

je s to resolucijo vprašanje celjske dvojezične gimnazije se jako zamotalo.

V utemeljevanju te resolucije je pa njen namen jasneje razložen. Konservativci se izgovarjajo, da so glasovali le za po odseku v zborni predlagano resolucijo, ne pa za utemeljevanje. To jih pa nikakor ne opravičuje. Verjetno ni, da bi ne bili poprej vedeli, kako se bode resolucija utemeljevala. Bili so v odseku, slišali so, kako se je tolmačila in utemeljevala resolucija, in če niso odobraval utemeljevanja, naj bi bili se izjavili, da za resolucijo ne bodo glasovali, ako se tolmači proti Slovincem. Tudi v zbornici niso ugovarjali, ko se je stvar razpravljala, še le drugi dan so oddali neko izjavo, kateri pa ne smemo pripisovati prevelicega pomena. Ta izjava ne kaže prijateljstva do Slovincem, prijatelj Slovincem za resolucijo glasovati sploh ni mogel. Namen tej izjavi je jedino, pustiti si še jedna vratica odprta, ko bi le razmere se za nje neugodno zasukale na Dunaji in bi potrebovali nas Slovincem.

V drugem delu resolucije pa hočejo štajerskemu deželnemu odboru dati neki vpliv na jezikovno uredbo južnoštajerskih srednjih šol. V tej korporaciji pa sedé taki prijatelji Slovincem, da morajo Slovenci od veselja poskočiti (!), da se kaj takega predlaga.

Vsa stvar pa boli nam Slovincem v poduk, da uravnajmo svoje postopanje po vzoru nemških konservativcev. Podpirajmo jih le tedaj, ko bode to v našem narodnem interesu, ob enem si pa drugod iščimo zaveznikov, ki bodo kot sorodni po jeziku in krvi nas ljubili iz pravega čuvstva, ne pa iz sebičnih političnih ozirov.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 16. februvarja 1895.)

(Konec.)

Po končani proračunski debati odgovarja deželni glavar Detela na Žitnikovo interpelacijo glede občinskega gospodarstva v Trziči.

Posl. Višnikar poroča o prošnji podjetnika Koprivnikarja za povrnitev škode, katero je imel Koprivnikar pri zgradbi ceste čez Wagensperg v znesku 15.000 gld., in nasvetuje, naj se prošnja odstopi deželnemu odboru v primerno rešitev. Se vzprejme.

Posl. dr. Tavčar poroča o samostalnem predlogu glede belokranjske lokalne železnice, glede 3. in 4. točke poročila deželnega odbora o pospeševanju železnic nižje vrste ter o prošnji občin Slap in Vipava za zvezo Postojina-Vipava ter o prošnji novomeškega županstva, da se belokranjske železnice združijo v Novem mestu z dolensko železnico. Govornik pojasnjuje vprašanje o belokranjskih železnicah in predlaga:

Deželni zbor izreka, da je v prvi vrsti želeži, da se belokranjske železnice zgradé normalnotirno, da jih je pa vzlic temu tudi tedaj najuspešnejše podpirati, če se zgradé ozkotirno, zategadelj se deželnemu odboru naroča: a) da naj temeljito prouči obliko in velikost prispevka, s katerim bode deželi udeležiti se pri dobavi stavbine glavnice belokranjskih železnic; b) da naj stopi v dogovor z visoko vlado, z vodstvom dolenskih železnic in z udeleženci v to svrhu, da se omogoči gradba belokranjskih železnic, ter zagotovi potrebna stavbena glavnic; c) da naj o uspehih svojega pogajanja poroča v bodočem zasedanju ter naj glede deželnega prispevka za belokranjske železnice tačas stavi konkretne predloge.

Posl. Višnikar povdarja, da bi bilo za dolensko velike važnosti, ko bi se belokranjske železnice gradile normalnotirno in pravi, da je treba na to delati.

Posl. baron Schwegel naglašja, da bi zgradba belokranjskih železnic z normalnim tirom zadela ob velike ovire in pravi, da je poglavitna stvar, da se sploh grade.

Posl. dr. Tavčar utemeljuje potem svoje predloge:

Deželnemu odboru se naroča, da pospešuje gradbo lokalne železnice z normalnim tirom iz Kranja v Trzič, ter o tej železnični zadevi poroča v prihodnjem zasedanju, eventualno stavi nasvete zaradi pospeševanja zgradbe te železnice. Deželnemu odboru se dalje naroča, da poroča v prihodnjem zasedanju, na kak način naj bi dežela pokrivala potreščino v svrhu pospeševanja zgradbe železnic nižje vrste.

Nato nasvetuje naslednjo resolucijo:

Oprt na uvaževanje — s kojimi je slavni deželni zbor povdarjajoč pri tem skupne državne koristi in pomen železnice preko Karavank za povzdigo trgovine, industrije in obrti v deželah za Trstom, ter eksporta čez Trst sploh, kakor tudi za pospeševanje prometnih razmer mej Kranjsko in sosednimi deželami posebej, svoje večkratne sklepe glede nujne potrebe druge samostalne železnične zveze mej Trstom in severom podpiral, in v soglasji s sklepi zastopstev drugih, pri tem vprašanji istotako udeleženih kronovin — naj visoki deželni zbor — vzdržujoč vse svoje prejšnje sklepe — sklene: Visoka vlada se pozivlja, da še v teku tega leta zgradbo železnice preko Karavank, ki bi se pri Celovci pričela ter po najugodnejši poti čez Kranjsko in na progi, ki bi najbolje odgovarjala prometu s severnimi deželami, do Trsta speljala, ustavno zagotovi.

V debato o tej stvari posežeta poslanca baron Schwegel in Lavrenčič, posl. Kersnik pa nasvetuje resolucijo:

Deželnemu odboru se naroča, obrniti se takoj do visokega c. kr. trgovinskega ministerstva s prošnjo, da ono primerno ukrene, da bodo vlaki kamniške lokalne železnice v prihodnje odhajali, oziroma prihajali na ljubljanski kolodvor južne železnice.

Pri glasovanju se vzprejmejo vsi predlogi in resolucije.

Posl. dr. Tavčar poroča potem v imeni odsekov večine o samostalnem predlogu glede volilne reforme. Pravi, da so bile v odseku vse stranke mnenja, da se mora razširiti volilna pravica v tem zmislu, da jo dobe vsi davkoplačevalci, ki je doslej nimajo, potem delavci in tisti samosvoji možje večje inteligencije, kateri je doslej nimajo. Ves odsek je bil v tem jedin in tudi v tem, da razmere v Avstriji še niso godne za splošno in jeduako volilno reformo. Različnost mnenja pa je nastala glede vprašanja, kako naj volijo delavci. Večina odsekov misli, da kaže v kmetskih občinah in v mestih v dozdanje kurije uvrstiti vse tiste elemente, ki plačujejo kaj direktnega davka, ker imajo prav tiste interese, kakor sedanji volilci v teh kurijah. Delavci imajo druge interese in zato naj volijo posebe, nikakor pa jih ni potisniti z vsemi drugimi sedanjimi volilci in nevolilci v novo kurijo, kjer bi bili prikrajšani. Državni zbor naj dobi formo, kako naj volijo delavci, na vsak način pa je število kmetskih poslancev pomnožiti za toliko, kolikor mandatov se bo dalo delavcem. Želeži je tudi, da kmetske občine volijo direktno, a volitve se morajo vršiti v vsaki občini posebe, da bi bila volitev svobodna in udeležba velika. Odsek se je tudi izrekel za to, da se kranjski trgovinski in obrtni zbornici da poseben zastopnik, saj ga imajo celo druge manjše zbornice, in težiti na to, da se volilni okraj pravično razdele. Govornik predlaga:

Z ozirom na volilno reformo, kojoj hoče vlada izvesti, izreka se deželni zbor, da odobrava sledeča načela: I. Volilno pravico je dodeliti vsem plačevalcem direktnih davkov. II. Volilno pravico je istotako dodeliti: a) Osebam, koje dokažejo, da so dovršile študije na tuzemski višji gimnaziji, višji realki, ali na tuzemski gospodarski, obrtniški, trgovski ali na kaki drugi taki učilnici, ki stoji nad ljudsko šolo, tem osebam pa le tedaj, če ne pripadajo mej uboge, po občanah ali dobrodelnih zavotih podpirane; b) osebam, ki so si pridobile ugodnost jednoletne preženčne službe v armadi; c) osebam, ki so po § 11. zakona z dne 30. marca 1888 vsaj dve leti pripadale kot zavarovanci bolniškim blagajnam v onem zakonu naštetim. III. Novi volilci naj se uvrsté v sedanje volilne skupine, izvzemši oseb pod II c omenjenih, ki naj volijo same za-se in ne v kaki že obstoječi skupini. IV. Mandate kmetskih občin je pomnožiti za toliko, kolikor se odkaže delavcem novih mandatov. V. V skupini kmetskih občin naj se vpelje direktna volitev, toda le pod pogojem, da se volitev vrši po posameznih občinah. VI. Trgovski zbornici kranjski naj se prizna poseben zastopnik. VII. Izpelje naj se pravična uredba volilnih okrajev.

Posl. baron Schwegel utemeljuje predlog manjšine, češ, da bi se po predlogu večine premenila struktura naših občinskih zastopstev, in nasvetuje glede obravnavanja, naj se sploh ne glasuje, ampak ves material odstopi deželnemu odboru, ta pa naj, kadar bo državni zbor kaj sklenil, stavi z ozirom na deželni red primerne predloge. Govornik predlaga:

V odseku za volilno reformo sproženi nasveti se odkažejo deželnemu odboru z naročilom, naj o pripravnem času o vplivu premenjenega volilnega reda za državni zbor na deželni volilni red poroča in stavi primerne predloge.

Posl. Klun pojasnjuje celo vprašanje o volilni reformi od postanka do naših dnij, precizuje svoje stališče, katero je zavzel v drž. zboru in podpira predloge odsekov večine.

Posl. Svetec se odpove besedi, ker je že Klun stvar pojasnil.

Posl. Hribar izjavi, da se ne strinja niti s predlogom večine, niti s predlogom manjšine. Manjšina se s svojim predlogom z delavci norčuje, predlog večine pa da je bistveno drugačen od predloga, kakor ga je stavil dr. Tavčar in daleč za Taafeovim predlogom. Pravična reforma je le, če se uvede splošna in jednaka volilna pravica. Združitev delavcev z drugimi volilci ni nevarna. Izvestni krogi se protivijo združenju, češ, da so delavci preveč dobro organizovani. Zakaj pa so tako dobro organizovani? Ker so brezpravni. Dajte jim pravice, kakor vsem drugim državljanom in njih organizacija ne bo več nevarna. Klun je razlagal, da delavci ne plačajo največ indirektnih davkov. Revez plačuje indirektno davke težje kakor drugi direktne, a nobena dežela nima tako visokih indirektnih davkov kakor kranjska. Govornik izjavi, da bo glasoval zoper oba predloga, ker se z njim delavcem stori krivica.

Posl. dr. Tavčar se sklicuje na Klunova izvajanja, povdarja, da bi se delavcem storila krivica, če bi obveljal sploh nevarni Schweglov predlog in pravi, da si je Hribar spekel poseben krompir. Odločno zavrača Hribarjevo trditev, da so današnji odsekovi predlogi bistveno različni od samostalnega predloga, ker se v tem ni zahtevala jednaka volilna pravica, le splošna.

Pri glasovanju se vzprejmejo predlogi večine, prošnja kat. pol. društva pa se odstopi dež. odboru.

Posl. dr. Papež poroča o preložitvi in razširjavi okrajne ceste iz Novega mesta skozi Merščejo vas na Krško v progi pri Lešnici in Sent Petru v cestnem okraji novomeškem in predlaga, naj se predloženi zakonski načrt odobri in dovoli podpore 5000 gld. Se vzprejme.

Posl. dr. Papež poroča o prenatredbi o § 22. dež. zak. z dne 28. julija 1889. drž. zak., št. 17. o napravljani in vzdrževanju javnih neerarskih cest in potov in predlaga, naj se odobri predloženi zakonski načrt. Se vzprejme.

Posl. Kersnik poroča o samostalnem predlogu glede prenatredbe domovinskega zakona in predlaga po primernem utemeljevanju in sklicevaje se na že prej storjene sklepe dež. zbora, primerno resolucijo. Se vzprejme.

Posl. Kersnik poroča o prošnji slovenskega katoliškega društva v Ljubljani za ustanovitev dež. delavske zavarovalnice in nasvetuje, naj se odstopi dež. odboru, da o stvari poizveduje in v prihodnjem zasedanju o njej poroča. Se vzprejme.

Posl. Murnik poroča o nasvetu, na kateri način bi dežela kranjska petdesetletnico vladanja cesarja Franca Jožefa I. mogla dostojno praznovati. Dež. zbor je dne 17. februvarja leta 1894. naročil dež. odboru, naj o tem stavi primerne nasvete. Govornik predlaga: Nasvetuje deželni odbor: 1. Ob povodu praznovanja 50letnega vladanja Njegovega Velikanstva cesarja Franca Jožefa I. ustanovi dežela 50 ustanov po 50 gld za revne hirajoče osebe, ki imajo na Kranjskem domovinstvo in odloči dalje svoto 500 gld. za sirotinske namene. 2. Deželnemu odboru se naroča, da v prihodnjem zasedanju predloži statut o obeh ustanovah ter stavi primerne nasvete glede drugih odredb, katere bode izvršiti povodom praznovanja 50letnega vladanja Njegovega Velikanstva.

Zbornica vzprejme ta predlog soglasno. S tem je rešen dnevni red.

Dež. glavar Detela pravi, da s tem patrijotičnim sklepom je dež. zbor najdostojnejše zaključil svoje zasedanje in zajedno dobo, za katero je bil voljen. Govornik popisuje gospodarsko delovanje dež. zbora v minolih šestih letih in se zahvali poslancem za zaupanje. Nemškim poslancem se zahvali nemški, povdarja, da mej njim in nemškimi poslanci ni bilo nikdar nikakega kompromisa in da so ga podpirali le iz zaupanja v njegovo pravičnost. Zahvali se nadalje (slovenski) načelnikom in članom odsekov posebno pa dež. predsedniku in sklicujoč

se na sv. Avguštna zaključil zasedanje s trikratnimi Slava-klici cesarju.

Dež. predsednik baron Hein prizna (v slovenskem jeziku), da so stranke če tudi sicer ne jedine, vendar složne in jedine v ljubezni za presvitlega cesarja (Dobro-klici) in da jih (nemški) veže ljubezen za domovino, a dokler bo tako, bo tudi delovanje plodno. Dež. predsednik povdarja plodovitost deželno-zborskega delovanja in se v imeni vlade zahvali poslancem za njih delavnost.

Posl. Svetec opozarja, da največ koristi od vsega, kar je storil dež. zbor v minulih šestih letih, bo imel kmet in se zahvali dež. glavarju Deteli in njegovemu namestniku baronu Apfaltrernu na njiju vodstvu razprav.

Posl. baron Schwegel izreče glavarju zahvalo v imeni nemške manjšine.

Dež. glavar Detela se zahvali in zaključil ob 3/4 na 10. uro zvečer sejo.

V Ljubljani, 19. februarja.

Celjska gimnazija. „Grazer Volksblatt“ odločno ugovarja, da bi se iz tega, da so nemški konservativci glasovali za znano resolucijo, sklepalo, da bodo tudi v vsakem drugem narodnem vprašanju zavzeli stališče nemških nacionalcov. Kato liškonservativna manjšina ne bo popustila prijateljskih razmer do Slovencev, in tudi sedaj jo je vodilo le to, da najde vsaj nekoliko varno pristanišče za vse stranke v umetnem viharju, nastalem zaradi vprašanja narodne pravičnosti. Resolucija v prvi točki le vlado odločno pozivlje, da v taci vprašanjih zasliši deželni šolski svet. To naj bi storila, a prisiljena pa k temu ni. S tem je stvar odkazana tja, kamor se baš vlada najprej obrača, v deželni šolski svet. Da se pa vlada vselej ravna po izjavi deželnega šolskega sveta, tega ne bode nikdo trdil. Mi mislimo, da se še Slovenci morajo zadovoljiti s tako štilizacijo. — Mi seveda smo popolno drugačnega mnenja. Kako da „Grazer Volksblatt“ resolucijo tolmači, je pač le stranskega pomena, glavna stvar je to, kako jo je tolmačila večina deželnega zbora. Če se konservativci niso ž njo zlagali v tem zmislu, kakor jo je predlagal odsek, naj bi bili precej v deželnem zboru povedali, in če bi večina ne bila zadovoljna z njih tolmačenjem, naj bi pa bili se odločno postavili proti njej. Če se vlada obrača do deželnega šolskega sveta v taci stvareh, se je morala zaradi celjske gimnazije že poprej obrniti, sedaj deželni šolski svet še enkrat vprašati, pač ne more imeti drugega pomena, kakor stvar zavleči. Da bi izjave deželnega šolskega sveta ne imele nobenega pomena, si pač misliti ne moremo, ker vsa stvar vendar ni le komedija. Posebno v tem slučaju se utegnejo vlada in stranke na mnenje dež. šolskega sveta ozirati, če je deželni zbor jednoglasno tako rekoč zahteval, da naj se vpraša deželni šolski svet in mej vrstami svoje resolucije dal razumeti, da želi, da se dež. šolskega sveta mnenje tudi uvaža. Sicer mi razumemo dobro pisavo „Grazer Volksblatt“. Konservativci so se jeli bati, da Slovenci izstopijo iz koalicije vsled celjske zadeve in so jeli stvar drugače zavijati.

Volitev v Čakovci. Pri volitvi v Čakovci so za učnega ministra Vlašiča kupovali glasove po 20, 30 in celo 50 gld. Jeden sam mož je mogel konstatovati 82 podkupljenj volilcev. Volilcem se je pa tudi obetalo, če bodo volili ministra, da se zastoj mej nje razdelé cerkvena posestva. Ljudska stranka je vložila proti tej volitvi ugovor, kar je vladni stranki jako nepovoljno, ker se bodo sleparije razpravljale v zbornici.

Francoska zbornica je zavrgla predlog socialnih demokratov, da se naj odpravi budget bogočastja, s 379 proti 111 glasom. S 305 proti 205 glasom je pa zavrgla predlog, da se naj cerkev loči od države. Proti obema predlogoma je bila vlada.

Vojna mej Japonci in Kitajci. Dne 16. t. m. je 15.000 Kitajcev z 12 topovi napalo Kajčeng, a so jih Japonci zavrnil. Kitajci imajo nad 100 mrtvih, Japonci pa baje le tri in 2 ranjenca. Kitajski admiral Ting se je sam ustrelil, ko se je poprej z Japonci pogodil, da se udá. Japonci bodo moštvo kitajskih trdnjav vajhajvajskih in kitajskih ladij odpeljali do japonske vojne črte in potem je izpustili.

Dopisi.

Iz beljaške okolice, 18. febr. (Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda sa Beljak in okolico.) Za Celovško podruž-

nico je naša najstarejša, glede na delovanje pa menda presega vse svoje sestre na Koroškem. To je pokazalo tajnikovo poročilo na zadnjem občnem zboru. Iz tega poročila povzamemo, da je načelnštvo v zadnjem letu razun občnega zbora priredilo dva podružnična shoda, jednega v Ločah dne 3. rožnika, jednega pa na Dravi dne 23. kimovca. Na teh shodih so različni govorniki poučevali udeležence o raznih koristnih stvareh; mej govorniki je tajnik pohvalno omenjal č. gospode Drag. Hribarja iz Celja, Filipa Kanduta, kaplana Germa, ljubljanskega živinozdravnika Deva, župnika Einspielerja, župnika Knafliča, semeniškega prefekta Podgorca i. dr. A načelnštvo ni le skrbelo za pouk, ampak tudi za pošteno veselje. In v tem oziru se je tajnik hvaležno spominjal vrlega „Gorotana“ in pa gospé Lendovšekove ter gospice Bergmanove, ki so vsi z lepim petjem umetnih in domačih pesmi nam razveseljevali srce in izbujali v naši mladini veselje do milih slovenskih pesmic. — Spominjal se je tajnik igralke in igralcev ki so se z velikim trudom naučili igrati „Od hiše!“ in jo izvrstno igrali na shodu na Dravi. Omenjal je nadalje, kako velečastno je slavila naša podružnica praznik svojih patronov sv. Cirila in Metoda in dostavil: „Kresovi, ki so švigali na vseh gorah beljaške okolice proti nebu, kazali so našim nasprotnikom, da Slovenci še živimo; vroče molitve pa, ki so pri svetih mašah puhtele iz naših src, bodo pripomogle, da nas Bog ne bo zapustil in nam ohranil vero očetovo in jezik materin.“ — Nadalje je skrbelo načelnštvo za to, da se širijo mej koroškimi Slovenci dobre in koristne knjige, in posebno, da dobi naša nežna mladina lepih knjig, iz katerih se bo mogla navzeti ljubezni do Boga in domovine. Naprosilo se je toraj slavno vodstvo, da nam je nakupilo 115 iztisov III knjige in 226 iztisov IV. knjige izvrstnih spisov slovenskega škofa Antona Mart. Slomškega. Te knjige so se razdelile mej slovenske rodoljube po vsem Koroškem in bodo gotovo pripomogle, da se mej nami oživi Slomškov duh, tako da bomo vsi goreče in navdušeno delovali za vero, dom in cesarja. — Mej mladino po župnijah naše okolice pa se je razdelilo 270 različnih katekizmov, 97 iztisov „Zgodbe sv. pisma“, 150 molitvenikov, 12 evangeljev, 15 iztisov „Cerkveni obredi“ in 65 drugih knjig poučne in zabavne vsebine. — Udov je imela naša podružnica v sedanjem letu 321, in sicer 17 ustanovnikov, 22 letnikov in 282 podpornikov. — Dohodkov je bilo 102 gld. 83 kr., stroškov pa 58 gld. 24 kr., slavnemu vodstvu se je poslalo kot prispevek za 1894 leto 40 gld. To poročilo tajnika, čast. g. župnika Bergmana, je potrdil občni zbor z velikim navdušenjem ter izrekel slavnemu vodstvu, načelnštvu, vsem gospodom govornikom, pevcem in pevkam, kakor tudi igralcem in igralkam najpristnejšo zahvalo. Ko so se izvolili zastopniki za veliko skupščino in pregledovalca računov ter se potrdilo iz nova dosedanje načelnštvo, začela se je domača zabava. Akoravno vsled neke ženitve niso mogli priti vsi pevci in igralci in je morala izostati igra „Od hiše!“, bila je domača zabava vendar tako živahna, kakor še nikdar dozdaj. Govor se je vrstil za govorom, napitnica za napitnico, smešnica za smešnico, vmes pa so se prepevale lepe slovenske pesmi. Pohvalno moramo omeniti mlade pevce Brnške, pevce in pevkine iz Ziljske doline in vrle hčere Ojčeve. Največa hvala pa gre gospé Lendovšekovi in gospici Bergmanovi, ki sta tudi ta večer neutrudno in krasno prepevale umetne in domače slovenske pesmi in pokazale, da imamo tudi Slovenci mej gospami in gospicami izurjene pevke, ki se ne sramujejo očitno priznati, da jih je rodila slovenska mati. Slava jima!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. februarja.

— (Ljubljanski občinski svet) ima danes, v torek, 19. februarja ob 5. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Oznaniła predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo o pozivu na shod mestnih zastopnikov na Dunaji dne 21. t. m. III. Stavbinskega odseka poročilo o Ant. Dečmana prošnji za gradnjo in otvoritev dveh cest na njegovem parcelovanem posestvu na Poljanah. IV. Šolskega odseka poročilo o računih mestnih ljudsko-šolskih vodstev glede porabe dotacij v šolskem letu 1893/94. V. Finančnega odseka poročilo a) o skontrovanji mestne blagajnice in ž njo združenih fondov dne 10. decembra 1894; b) o vrnitvi nekaterih službinskih kavcij; c) o prošnji vodstva botaničnega vrta za podporo; d) o „Glasbene Matice“ prošnji za dobiček. Tajna seja.

— (Umrl) je danes ob 9. uri zjutraj po dolgem bolehanju g. Ivan Medič, tukajšnji bogoslovec, rodom Ljubljčan, jako priljubljen in za svoj narod navdušen mladenič. Pokoj njegovi duši!

— (Sokolova maskarada.) Z včeršnjim dnevom pričela se je prodaja vstopnic, katere se dobivajo v prodajalnici gosp. F. Sossa po nastopnih cenah: za Sokole po 50 kr., za člane Ljubljanskih nar. društev po 1 gld., za vse druge pa po 1 gld. 50 kr. Na pustno nedeljo se bodo vstopnice prodajale v čitalnici in sicer dopoldne od 9—12. ure in popoldne od 2—5. ure. Zaradi kontrole in da ni prevelika gneča na večer maskarade pri vstopu, se sl. občinstvo prav uljudno prosi, vstopnice že prej kupiti.

— (Muzejsko društvo) bode imelo jutri (20. t. m.) zvečer ob šestih v muzeju občni zbor. Pred zborom bode predaval društveni tajnik g. A. Koblar „o pokončanji cerkvene umetnosti na Kranjskem l. 1526“. K predavanju so povabljeni tudi nečlani društva.

— (Maskarada pevskega društva „Ljubljane“) se je zvršila v lepem redu, na zadovoljnost občinstva in odbora. Dasi je bilo prejšnji večer v Ljubljani nič manj kot pet večjih veselic, nedeljo večer pa v dež. gledališči vabljiva operna predstava, torej velika konkurenca, privabila je maskarada vendar že ob 8. uri toliko ljudij, da je bilo veselje gledati ta krdela mask in množico nemaskovanega občinstva. In vedno bolj je raslo njih število in ko se je oglasila vojaška godba, tedaj je bila plesna dvorana že polna živahnosti in gibanja. In te maske! Tu je letal okolu tebe nežen „Metuljček“, tam dvoje „Ljubljan“ z mestnim grbom in barvami, ondi šetala se je ponosna Španjolka, tu po sredi plesišča ozirala se je brhka maska — „Pevsko društvo Ljubljana“, in komaj si imel časa ozreti se na jedno, že si imel pred očmi „Deteljico“, „solnčnico“, „Hrvatice“, „jesen“, „leto“, „pomlad“, in „turški nagel“. Jako vkusni so bili trije otroci „Lastovka“, „Slikarica“, „žanjice“, „Planinčanka“, „kmetice“, „Kranjica“ v peči in več družih. — Tem pa so sledile: „nočni glavar“, „doktor Faust“, „stari oče“, „kmet“, „Hrvatje“, „Planinec v polni opravi“, „ruski plemič“ i. t. d. — Čvetero kadrilj plesalo je: prvo 42, drugo 60, tretjo 52, četrto 48 parov. V presledkih zabavali so pevci „Ljubljane“ zbrano občinstvo. Veselico je počastilo z obiskom več odlične gospode, kakor: gospod župan Grasselli, posl. g. Ivan Hribar, več gospodov odvetnikov in oficirjev domačega pešpolka, več članov „Sokola“ s podstarostom g. dr. Kušarjem in njega gospo soprogo, več gg. uradnikov in drugih. Plesalo se je ves čas prav pridno; godba izvajala je posamezne piece jako dobro in g. Preatonu je vodil kadrilje prav spretno. A nad vse iznenadejano je bilo občinstvo, ko je pri tretji četvorki prikorakala v dvorano nad vse dobro in nalašč za ta večer organizovana godba pod vodstvom svojega kapelnika z najnovejšimi trobili in z vsemi modernimi instrumenti oskrbljena, (veliki in mali boben i. t. d.) ter po odigranih par komadih odkorakala mej ploskanjem in pohvalo občinstva v istem redu zopet iz dvorane. — Tudi družbi sv. Cirila in Metoda v prid nabrala se je pri tej priliki vsota na uplačanih glöbah. Občinstvo rajalo je do rane ure v nekaljenei zabavi in plesalci in neplesalci, maske in opazujoče občinstvo, dali so marljivemu društvenemu odboru spričevalo priznanja in hvale na trudapolnem delu, in vsled tega sme isti biti ponosen na moralni uspeh svoje letošnje I. velike maskarade ki je — če smo prav podučeni — donesla mu tudi v gmotnem oziru ugoden — finale!

— (Trgovski ples) je dal trgovskemu bolniškemu in podpornemu društvu čistega dobička 1500 gld. To ogromno vsoto je zahvaliti tukajšnjim in izven Ljubljane bivajočim dobrotnikom, ki so dali preplačila, kar je bilo le s posredovanjem canjenih firm J. C. Mayer, Ivan Perdan in Anton Krišper mogoče doseči.

— (Bolniško in podporno društvo pomočnih in zasebnih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani) je imelo 10. t. m. popoldne pri avstrijskem cesarju svoj redni letni občni zbor. Od 32 društvenikov udeležilo se jih je zbora 17. Predsednik g. Ant. Gutnik spominjal se je v svojem nagovoru umrlega društvenega dobrotnika g. Dekleve v Gradci, kateremu je zbor v spomin zaklical trikrat „Slava“, in poudarjal posebno društveno skrb v prilogi zboljšanja stanja pomočnih uradnikov pri c. kr. uradih. — Tajnik g. Jos. Tavčar je mej drugim kazal radostno na napredek društva, je grajal nebriznost stanovskih tovarišev za društvo, posebno onih pri c. kr. uradih, katerih je samo 8 v društvu, dočim jim nudi jedino to društvo priliko, preskrbeti se za slučaj bolezni in onemoglosti in se jim je s pomočjo društva moči izdatneje potezati za svoje stanovske interese. Hvaležno se spominja tajnik v svojem poročilu velikodušnih podpirateljev društvenih, dežele kranjske in kranjske hranilnice, ki sta iz l. 1894 dovolili društvu po 100 gld. pod-

pore. — Vestno sestavljeno poročilo blagajnika g. Arn. Bezenška kaže izdaten gmoten napredek društva. Društveno premoženje se je pomnožilo l. 1894. za 469 gld. 70 kr. in je znašalo koncem decembra 1894. l. 1981 gld. 69 kr. Na podpori, bolnišnici, zdravniških honorarih in zdravilih se je za 13 članov izplačalo 1894 l. 112 gld 46 kr. — Odbornik g. Al. Merlak je kot bivši društveni odposlanec pri stanovskem shodu dne 8. in 9. septembra 1894. l. obširno poročal o sklepih tega shoda in teh izvršitvi v zboljšanje stanja pomočnih uradnikov pri c. kr. uradih; dalje je poročal o ustanovitvi zveze vseh podpornih društev pomočnih uradnikov in priporočal zboru, da naj tudi naše društvo pristopi k zvezi, kar je tudi obveljalo. Društvenemu odboru se je za marljivo delovanje izrekla zahvala in se je isti per acclamationem i za l. 1895. volil. S pozivom, da naj bi člani privabljali svoje tovariše v društvo in z nado trajnega napredovanja društva zaključil je predsednik 6. letni občni zbor.

— (Ustrelil) se je sinoči v neki šupi v mestnem logu 15letni realc Milan Meden, in sicer, kakor je razvidno iz naših zapiskov, zaradi slabega spričevala. Nesrečni mladenič pomeril je samokres v desno sence ter se menda z dvema debelima kroglijama zadell tako, da je bila lobanja popolnem zdrobljena. Zdravniki sodijo, da se je mlademu samomorilcu menda zmešalo.

— (Stroški za kidanje in izvažanje snega.) Mestna občina ljubljanska izplačala je za čas od 10. do vštete 16. dne t. m. za kidanje in izvažanje snega znesek 1135 gld. 10 kr.

— (Zima.) Odkar se je vreme zvedrilo, nastal je prav čuten mraz in zima ne prizanaša. Imeli smo pri lepih jasnih dnevih in nočeh poslednje dni nad 15° mraza, da je kar škripalo pod nogami. Temperatura je torej precej pod normalom. Pri silni množini snega se ni tako naglo še nadejati izdatne spremembe. Prorokovanja onih, ki so rekli, da bode huda in dolga zima, se torej uresničujejo v prvem delu, upajmo, da vsaj gledé dolgotosti zime ne bodo tudi prav imeli.

— (Tiskovna pomota) se je urinila v naše deželnozborsko poročilo. V sobotnem listu je bilo čitati, da se je g. primariju dr. Šlajmerju zvišala osebna doklada od 200 na 100 gld. Povišala se je od 200 na 1000 gld., ter je dež. zbor v polni meri pr znal velike zasluge g. dr. Šlajmerja.

— (Državna subvencija.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo občini Selce za napravo vodovoda podporo 1800 gld. s pogojem, da se delo izvrši pod vihovnim vodstvom državnega ali deželnega tehnikarja po izdelanem načrtu. Stroški so proračunjeni na 4545 gld.

— (Kmetijsko-rokodelsko bralno društvo v Vipavi) je priredilo dne 10. t. m. tombolo s plesom. Občinstvo se je izvrstno zabavalo.

— (Nesreča.) V soboto je bila v Ajdovščini svatba. Pri tej priliki se je tudi streljalo. Pri topičih je bil 16letni Bernard Moža, sin slikarja B. Možeta, ter vrtel ognjeni kol hoteč topič sprožiti. Nesreča pa je hotela, da je iskra slučajno padla prezgodaj na nabiti topič ter ga vnela s silnim pokom. Topič je priletel mladeniču v glavo ter mu popolnoma razbil črepinjo.

— (Katoliško politično društvo v Konjicah) je imelo dne 17. t. m. svoj redni občni zbor. Pri tem je poročal deželni poslanec dr. Sernec o zadnjih dogodkih v štajerskem deželnem zboru in opravičeval izstop slovenskih poslancev iz tega zbora. Katoliško politično društvo je možato postopanje deželnih poslancev z veseljem na znanje vzelo in odobrilo. Izrekla se je zahvala in zaupnica deželnim poslancem, da tako hrabro varujejo čast slovenskega naroda v štajerskem deželnem zboru. Sklenila se je tudi peticija na državni zbor zaradi slovenske gimnazije v Celji.

— (Za utrakovistično gimnazijo v Celji) vložila je peticijo na državni zbor tudi občina Marija Reka v vranskem okraju.

— (Tečaj za slovensko stenografijo v Celji.) O slovenski stenografiji bode predaval v Celji gosp. šolski svetnik J. Krušič v privatnem tečaju. Več uradnikov, trgovcev in dijakov se je že prijavilo za ta tečaj.

— (Goriška okolica) se v poslednjem času narodno vedno bolj krepeča in se ustanovljajo nova društva. V Ortojbi hočejo rodoljubni moške in mladeniči oživiti tamošnjo čitalnico, ki je pred leti delovala prav izborna. Snuje se tudi domači pevski zbor.

— (Goriški „Sokol“) priredi pustni terek veliko maskerado, ki bode po pripravah soditi tako sijajna, kakor doslej še nobena. Pričakuje se mnogo gostov z dežele.

* (Poljakov) je sedaj 16.320.000 in sicer 8.170.000 v Rusiji, 3400.000 v Avstriji, 3350.000 v Nemčiji in 1.300.000 v Ameriki.

* (Novica Cerović.) črnogorski vojvoda in junak, ki je 1840 leta posekal Smajla Ago-Čengića kojega je pokojni hrvatski ban Ivan Mažuranić opeval v brezsmrtnem epu „Cengić Aga“, je dne 28. m. m. umrl v Tušini.

* (Orožniki kot roparji.) Pred dobrim tednom sta mej Senjem in Otočcem dva orožnika došla nekega moža, ki se je bil z 1200 gld. prihrankov vrnil iz Amerike. Mož je bil na potu v svoj rojstni kraj, kateri ni bil videl celih 17 let. Orožnika sta ga napadla, ga s sabljami pobila in oropala. Neki gozdni čuvaj je to videl in hitel v Otočac orožniškemu zapovedništvu naznaniti, kaj sta orožnika storila. Ko sta se orožnika vrnila s patrolje, sta mirno sedla za mizo. Zandarmerijski za povednik ju je dal prijati. Na sabljah so se poznale krvave maroge, denar sta bila skrila v škornje.

Književnost.

— Slovanska knjižnica. Snopič 35. pri-nača: „Gorjupa naša kupa“, obrazek iz zgodovine nadlaskih Slovanov v 10. stoletji, in „Kazanci“, povest iz življenja Bošnjakov. Knjižnica bo izhajala odslej le po jedenkrat na mesec v snopičih, za polovico večjih, kakor do zdaj. Cena na leto 1 gld. 80 kr.

— „Slovanski svet“ ima v št. 7. to-le vsebino: Kje so nacionalni avtonomisti? Dve naime-novanji; Naš les; Živila sloboda; Njemu; Srpske narodne pjesme; Drug mečatelj; Literarna pisma; Ruske drobtinice; Ogleđ po slovanskem svetu; Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v št. 4. to-le vsebino: B.: V. Vodniku; Prijatelj slovenskega učiteljstva! J. s. Ciperle; Narodna vzgoja; Val. Burnik: Kako je risati zemljevid šolske občine; Ukazi in odredbe šolskih oblastev; Listek; Književnost; Naši dopisi; Društveni vestnik; Vestnik; Uradni razpis: učiteljskih služeb.

— „Popotnik“ ima v št. 3. to-le vsebino: Psihologični listi. (H. Schreiner.); Leposlovje — izobraževalna sila. (Prof. Janko Košan.); Vzgoja Rimljanov; Tolstoj in pedagogika. (Ivan Vrščaj.); Iz deželnih zborov; Listek; (Potovanje okrog zemlje; Društveni vestnik; Dopisi in druge vesti; Natečaji.

— „Vatrogasac“. Izšla je št. 5. z razno-vrstno vsebino v slovenskem in v hrvatskem jeziku.

Brzojavke.

Nadvojvoda Albreht †

Dunaj 19. februarja. Truplo nadvojvode Albrehta se prepelje v četrtek sem.

Dunaj 19. februarja. V današnji seji poslanske zbornice je predsednik Chlumec ky naznanil, da je umrl maršal nadvojvoda Albreht. Popisal je velike zasluge pokojnikove in v znak sožalja zaključil sejo.

Budimpešta 19. februarja. Obe zbor-nici sta izrazili sožalje na smrti nadvojvode Albrehta. Magnatska zbornica je volila depu-tacijo sedmih članov, da se bo udeležila po-greba.

Dunaj 19. februarja. Na današnjo sejo državnega zbora ni bilo nobenega italijanskega poslanca. Izostali so demonstrativno.

Dunaj 19. februarja. V političnih krogih je naredilo jako neugoden utis, da na današnjo sejo ni prišel noben italijanski poslanec. Tol-mači se to tako, da laški poslanci niso hoteli prisostvovati in sodelovati pri izrazu sožalja na smrti avstrijskega princa in zmagovalca v bitki pri Kustoci.

Dunaj 19. februarja. Prihodnja seja poslanske zbornice bo v četrtek. Proračunski odsek se bo jutri posvetoval o postavki „dis-pozicijski fond“. Poslanci dr. Herold, dr. Gre-gorčič in Romančuk bodo govorili proti tej postavki.

Umrli so v Ljubljani:

13. februarja: Jožef Plankar, delavčev sin, 2 leti, Kurja vas št. 20.

15. februarja: Frančiška Pogačar, vojašk. oskrbnika žena, 61 let, Kolodvorske ulice št. 11. — Karol Weber, si-rotin, 6 let, Strelške ulice št. 11. — Peter Melik, kajzarjev sin, Črna vas št. 36.

16. februarja: Franc Pogačnik, knjigovez, 29 let, Sv. Petra cesta št. 53.

V deželni bolnici:

15. februarja: Marija Hitti, kajzarjeva žena, 60 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. febr.	7. zjutraj	731.0 mm.	-13.6° C	sl. jvz.	jasno	
	2. popol.	733.2 mm.	-8.0° C	sl. jvz.	d. jas.	0.00 mm
	9. zvečer	734.7 mm.	-11.6° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura -11.1°, za 10.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. februarja 1895.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	gld.	15	kr.
Avstrijska zlata rentna	125	gld.	45	kr.
Avstrijska kronska renta 6%	101	gld.	15	kr.
Ogerska zlata renta 4%	124	gld.	35	kr.
Ogerska kronska renta 4%	99	gld.	70	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1107	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	418	gld.	60	kr.
London vista	124	gld.	10	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	gld.	57	kr.
30 mark	12	gld.	11	kr.
20 frankov	9	gld.	83	kr.
Italijanski bankovci	46	gld.	95	kr.
C. kr. cekini	—	gld.	83	kr.

Gledališko naznanilo.

Današnja predstava opere „Urh, grof Celjski“ odpade, ker vojaška godba zaradi žalovanja ne more sodelovati.

Dramatično društvo.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub. 45 min. za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Jesa, Selthal v Anse, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Jesa, Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Jesa, Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregence, Gurth, Genuvo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aus, sosa, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 5. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genuvo, Gurth, Bregence, Inmosta, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lidenca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 44 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 23 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettna in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 15 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 30 min. zvečer v Kamnik.

Udje kranjskega društva za varstvo lova

ki želé meseca marca dobavljati

sparjene jarebice

so naprošeni, da se

najdalje do 1. marca t. l.

obrnejo do društvenega vodstva.

(193)

Kranjsko društvo za varstvo lova

Staroznana
trgovina z urami
najfinije vrste in po najnižji ceni
od zlata, srebra, tule in nikla, re-
petirk, kalendarskih ur in krono-
grafov, najnovejšega v tableaux-
urah, urah z njhalom in drugih
urah. Najnižje cene. Popravljanja se izvršujejo najskrbneje.
— Prvi in najstarejši **optični zavod** najfinijih naočal,
očalcev v zlato, zlato-doublé, niklu itd.; največja izbér
kukal za gledališče, potiskih binoklov in vseh v to stroko
spadajočih predmetov pri (1420—47)
N. RUDHOLZER-ju, Pred rotočjem št. 8.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Sirup iz planinskih zelišč
tudi
prsni, pljučn in kašljev sok
imenovan, prirejen iz
planinskih zelišč in lahko rastopli-
vega vapnenega železa.
Steklenica z navodilom o porabi 56 kr.,
12 steklenice 5 gld.
Dobiva se pri (1230-17)
Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.
Pošilja se s obratno pošto.
Lekarna Trnkóczy v Gradci.